

Tekst Miel Hermans 1989

Het KAPELLEKE van O.L.VROUW VAN BIJSTAND in de MOLENSTRAAT EEN KORTE HISTORIEK

In geschriften van Pastoor **Jos Berghmans**, in Lichtaart pastoor van 1920 tot 1940, vinden we volgende tekst, genoteerd op datum van 7 september 1929 :

"Kappelleken van O.L.Vr. van Bijstand gebouwd in de Molenstr. privatim gewijd - Bijzondere weldoenster : **We Goris-Geudens**".

Waar konden wij derhalve beter navraag doen voor meer achtergrondgegevens dan bij zoon LOUIS, nu 86 jaar jong, en wonend in de onmiddellijke nabijheid van dit 60-jarig gebouwtje.

Waarom werd dat kapelletje precies op die "plek" gebouwd en waarom toegewijd aan **O.L.Vrouw van Bijstand** ? Het antwoord op beide vragen is vrij begrijpelijk en logisch : de moeder van Louis, die er helemaal alleen voorstond na het overlijden van haar man in 1921, liet het op haar eigen grond zetten naar aanleiding van ziekten en het vroege overlijden van **3 van haar 7 kinderen**. Weliswaar stond daar ter plekke reeds een paalkappelleke maar dat werd toen verplaatst naar de Rulloop (nabij Liezeke).

De broeders Gust en Jef Eelen (bijgenaamd DE METSER), werden ervoor aangesproken en men kon overigens rekenen op de hulp van heel de **gebuurte die bijdroeg** in het werk en de kosten. Want het kapelleke zou van het hele gehucht worden. De stenen bijvoorbeeld werden per **boerenkar** nu eens door de ene dan weer door de andere vanuit Beerse gehaald. Tot **10 karren** waren ervoor vandoen. Louis is zelf ooit met zo'n kar meegeweest. Naargelang de grootte van de kar werden dan tussen de 800 en de 1.000 **stenen meegebracht**. Lowieke Hermans, eveneens in de onmiddellijke buurt wonend was in die tijd diender bij de "Metsers" maar zeker is dat ook Peer Goris, de broer van Louis hierbij de handen uit de mouwen stak. Zo was het plaatsen van de **glasramen** bijvoorbeeld Peers werk. Dat glas werd uit Herentals meegebracht door de E.H. Fransen die sinds 1926 onderpastoor was geworden in Lichtaart en die daar veelvuldig in de buurt op bezoek kwam. Van dat oorspronkelijke glas is er in de loop van die 60 jaren natuurlijk wel wat gebroken en vervangen.

Wie het dak en de deur maakte is niet met zekerheid geweten. We hoorden de namen vallen van Louis Dierckx en Jef

Haelen maar ook weer van Peer Goris, want dat was nogal "ne fijne" voor zo'n dingen.

Sjarel Spaepen zou gezorgd hebben voor het "**schone**" beeld. Het **onderhoud** gebeurde vele jaren lang door het gezin Goris, en sinds Louis terug in het ouderlijke huis kwam wonen, heeft hij dat verder op zich genomen. Zo liet hij op eigen kosten de tegelvloer buiten nog aanleggen door zijn zoon Jos en zijn schoonzoon Juul Bastiaensen. Sinds een aantal (?) jaren heeft Josfien Lammens (winkel) die onderhoudstaak overgenomen. Zij heeft onder meer gezorgd voor het huidige fraaie altaardoek (handwerk van Maria Embrechts van Gierle).

Het driehoekig tipje grond waarop het kapelletje staat werd door de **familie Goris** aan de **kerk van Lichtaart geschonken**. Binnen de ligusterhaag die het stukje grond afzoot, bevindt zich achter het kapelletje een prachtige "gevormde" **lindenboom**, die ongeveer even oud moet zijn als het kapelleke zelf. Rikus Vervecken (Vink) zou daar verantwoordelijk voor geweest zijn.

Het "heiligdommeke" op dat kruispunt van wegen heeft in die **60 jaren** bij de mensen van de Molenstraat een heel speciaal plaatske in hun hart gekregen. Ontelbaar zijn wellicht de rozenhoedjes die er elk jaar in de **meimaand** dagelijks werden "gelezen". Voorbidsters waren steevast **Marie Verlinden** (de ongehuwde schoonzuster van Liza Goris) en ook nog **Leonie Janssens**. Jong en oud kwam (in de week tegen de avond en op zondag vlak na de noon) bij mekaar en wie wou "zitten" bracht zijn eigen stoel mee. En als op het gekende uur "het weer niet bekwaam was" dan gingen ze bij Louis Lammens in de schuur zitten. Leonie herinnert zich nog goed dat "pastoor Fransen" na zijn bezoeken in de Molenstraat, nooit terugkeerde naar 't dorp vooraleer hij eerst eens "gelezen" had aan 't kapelleke.

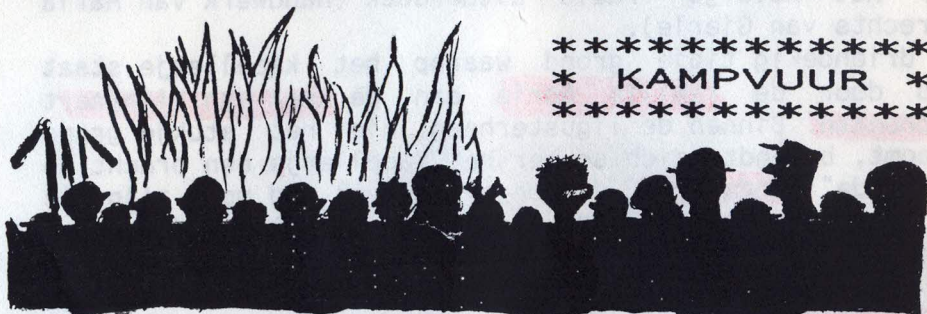
De gewoonte van rozenhoedjes verdween zoals in de meeste andere gehuchten eind van de jaren zestig, toen de mensen alsmar minder tijd hadden. Maar 't kapelleke staat er nog steeds en trotseerde de drie kapellen in de nabijgelegen Plaats, die spijtig genoeg moesten verdwijnen voor de aanleg van de betonbaan. Het verdient echt gekoesterd en bewaard te worden als een kostbare relikwie van een volkdevotie en volksverbondenheid in een gehucht waarin nog "samenhorigheid" huist, al vindt men elkaar tegenwoordig misschien meer rond een voetbalveld. (oktober 1989)

U I T N O D I G I N G

De MOLENKRING bestaat bijna 20 jaar en wil wat doen voor "het kapelleke". Hun allereerste kantien (nog jarenlang dienst gedaan als K.A.J.-lokaal) is ondertussen "zo rot als moes" en moet verdwijnen. En dat zal niet onopgemerkt voorbijgaan, want

op zaterdag 28 oktober
om 18.00 u

gaat de vlam erin en wordt er gefeest rond een groot

* KAMPVUUR *

Demonstraties van de Lichtaartse Kloppers (vlegeldorsers), scetches en animatie door o.m. de K.L.J., K.S.J., K.A.J. en VOBAGO.

We verwachten vooral de "GEBUURTE" om dit mee te maken. Er is voorzien in drank en barbecuehapjes aan schappelijke prijzen. En de opbrengst is bestemd voor een grondige opknappbeurt van het kapelletje.

Plaats van gebeuren : het oude terrein achter KAREL VAN GANSEN... tot het vuur dooft (en dan nog...)

Wie moest zin hebben om een handje toe te steken : graag een seintje aan Karel Van Gansen (tel.55.66.08)

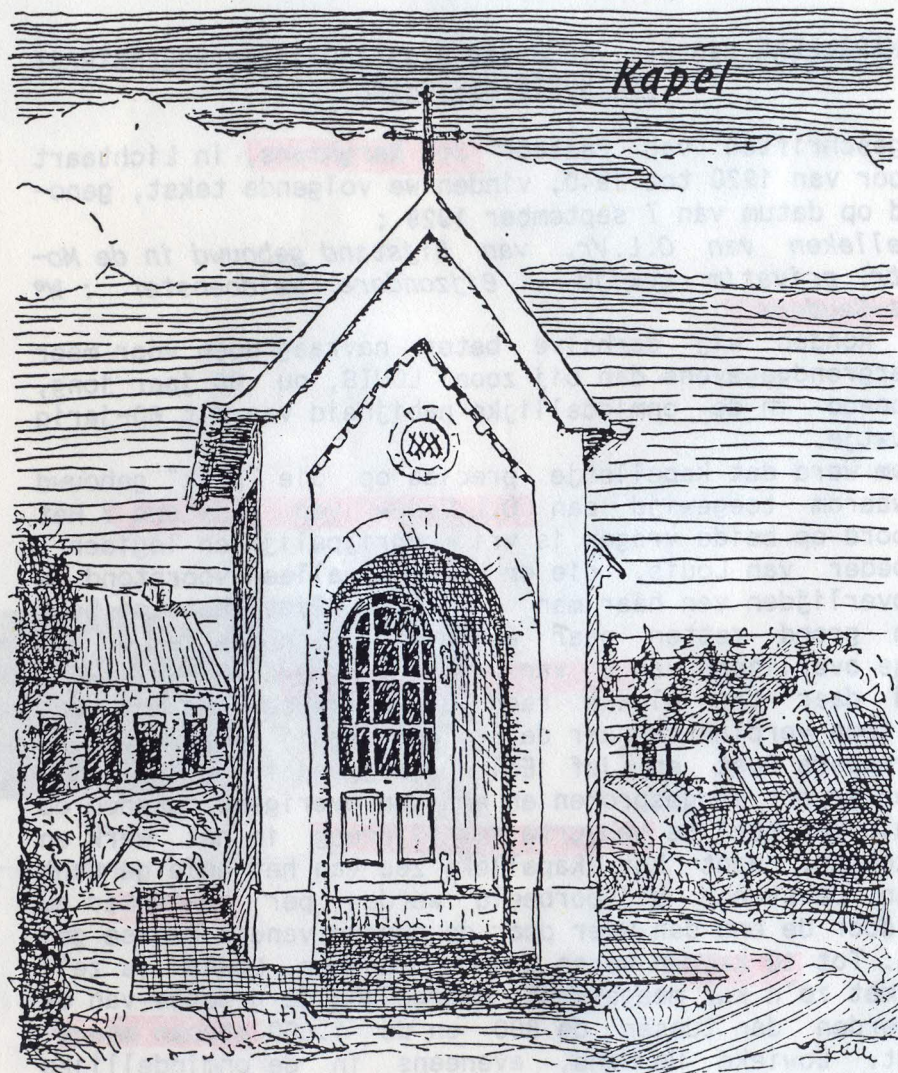
Met u erbij wordt het beslist

REUZE GEZELLIG !

Een organisatie van MOLENKRING.

Medewerking van de LICHTAARTSE KAPELLEKENSWERKGROEP HEEMKUNDIGE KRING K.L.T.

Tekst folder : Miel Hermans - Tekening kapel : Sibylle Van den Schoor

O.L.V. van Bijstand
Molenstraat Lichtaart